

Als muziek een lichaam krijgt

Celliste Jacqueline du Pré krijgt bij Lien Wildemeersch een straffe belichaamde ode.

Recensie door Gilles Michiels

Woensdag 8 maart 2023

Fred Debrock

JACKIE

Lien Wildemeersch / Theater Malpertuis

Nog te zien op 8/3 in Malpertuis Tielt en 9-11/3 in NTGent

Bekijk eens een video van Jacqueline du Pré (1945-1987). De uitvoeringen van de virtuoze Britse zijn muzikale orgasmes, maar ook als films getuigen ze van een zeldzame energie. Zo soleerde Du Pré als tiener eigenhandig het celloconcerto van Edward Elgar uit de vergetelheid. Haar carrière zou van korte duur blijken: als gevolg van multiple sclerose verdween het gevoel in haar vingers, en later quasi haar volledige lichaam.

Jackie is het absolute passieproject van theatermaker Lien Wildemeersch. Du Pré is een held voor haar, een compagnon de route. In deze voorstelling verbergt ze de idolatrie niet: tijdens de ontroerende opener, een opgenomen gesprek met haar dochter, verklapt ze dat Jackies foto in haar beha steekt. Die vereenzelving begrijpen door haar een lichaam te geven, dat lijkt haar missie.

Dat gebeurt vaak letterlijk. Zo speelt de actrice – zelf een begenadigd multi-instrumentalist – vlekkeloos mee met een piano-opname van Du Pré of lipt ze een interview na. Biografisch inzicht bieden de geinige passages over haar aversie voor small talk. Of neem de soepele dans: daarin muteert de gestiek van de celliste in de spasmen van een haperend lichaam.

Wildemeersch laveert tussen een veelheid aan expressies, maar Jackie wordt nooit een collage. Haar verering had naïef kunnen ogen, maar krijgt hier iets reserveloos, als Du Prés eigen toewijding. Als Wildemeersch haar lichaam bespeelt, is het zoals Jackie haar instrument. Op haar fysieke hoogtepunt en dieptepunt, zo begrijp je, gehoorzaamde zij een kracht van binnenuit – voorbij de noten en woorden. Dit stuk is een belichaamde liefdesbrief aan de muziek én het theater.